

PORTRET

Om de week portretteert Medisch Contact een arts: over het doktersvak én het leven daarnaast. Wat doet u buiten uw werk? Bent u wel in balans? Of beleefde u iets bijzonders of aangrijpends? Doe mee en mail ons: redactie@medischcontact.nl

‘Ik dacht dat ik op mijn 35ste te laat was voor de geneeskundeopleiding’

Lara Tauritz Bakker (45) begon na een veelzijdige loopbaan alsnog met de opleiding geneeskunde. Vorige week studeerde ze af en ze is nu begonnen als anios ouderengeneeskunde bij zorgorganisatie Florence.

Voordat ik met geneeskunde begon, had ik een nogal “zoekende” carrière. Al op de middelbare school dacht ik aan geneeskunde, maar ik was bang dat ik als dokter niet goed genoeg zou zijn. Ik dacht dat ik niet snel genoeg beslissingen zou kunnen nemen en nachten wakker zou liggen van vermeende fouten. En ik kon niet tegen bloed. Ik heb uiteindelijk de opleiding journalistiek en geschiedenis afgerond en heb verschillende banen en ondernemingen gehad. Gezondheidsgerelateerde onderwerpen waren altijd een rode draad in mijn studies en werk. Ik was wel gedreven, maar voelde nooit echt de drang om journalist, communicatieadviseur, consultant of sociologisch onderzoeker te zijn, wat ik wél bij mijn collega's zag. Ik miste echt iets in mijn leven. Vaak waren het trouwens anderen die bij bepaalde carrièreoverwegingen vroegen of dat écht was wat ik wilde. Daar had ik dikwijls geen helder antwoord op.'

SPIJT

'Ik kreeg drie kinderen en wilde die graag borstvoeding geven, maar wat ik ook probeerde het lukte niet om genoeg melk te produceren. Ik ben me gaan verdiepen in het onderwerp en interviewde een kinderarts. Het gesprek werd persoonlijk en ik vertelde dat ik er eigenlijk altijd spijt van had gehad dat ik niet voor geneeskunde was gegaan. Zij zei toen: “*It's never too late*”. Maar ik dacht dat het wel te laat was op mijn 35ste en met drie kinderen. Toch ging ik googelen en kwam ik erachter dat ook anderen op latere leeftijd alsnog arts worden. Nadat ik eerst was uitgeloot, werd ik in 2014 via de decentrale selectie toegelaten in Rotterdam. Toen had ik eindelijk het gevoel dat ik op de goede plek zat.'

HEEL PITTIG

'Het was heel pittig om fulltime te studeren met een gezin. Ik miste veel momenten met mijn kinderen en het was financieel ook krap. Ik werkte er nog wel een beetje bij door te schrijven en te vertalen, maar we leefden vooral van het inkomen van mijn echtgenoot. Mijn ouders en schoonmoeder sprongen bij voor de opvang van de kinderen. Ook de kinderen hielpen vaak om het huishouden draaiende te houden. Ik heb geregeld nee moeten verkopen aan de kinderen. Ze zijn niet anders gewend, maar ik denk dat ze wel opgelucht zullen zijn als ik straks ook een vast maandsalaris inbreng en niet altijd moet studeren op vrije dagen. Dan wordt het wat comfortabeler.

Ik wil het liefst huisarts worden vanwege de breedte van het vak en het langdurige contact met patiënten. Ik hoop hier in regio Leiden snel in opleiding te kunnen, misschien lukt me dat door de opleiding te combineren met een promotietraject. Ik zou dan onderzoek willen doen naar lactatieproblemen; daar is maar weinig medisch onderzoek naar gedaan. Uiteindelijk wil ik in de periferie werken, op het platteland wonen en mijn eigen praktijk hebben. Maar ik wil liever niet verhuizen als mijn jongste nog op de basisschool zit. Ik ben nu net begonnen als anios bij de organisatie waar ik mijn laatste coschap heb gedaan.'

Simone Paauw

Leeftijd: 45

Werk: Anios ouderengeneeskunde, 32 uur per week.

Privé: Getrouwd met Bernhard (46), kinderen: Matthis (18), Roald (14), Aster (9).